

Udskriftsdato: 10. januar 2026

BEK nr 1412 af 21/12/2009 (Historisk)

Bekendtgørelse om måling af udledningen af kvælstofoxider (NO_x) og om godtgørelse af afgiften

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2008-232-0008

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 723 af 24/06/2011

Bekendtgørelse om måling af udledningen af kvælstofoxider (NO_x) og om godtgørelse af afgiften

I medfør af § 1, stk. 5, § 6, stk. 6, § 9, stk. 6 og § 21, i lov nr. 472 af 17. juni 2008 om afgift af kvælstofoxider, som ændret ved lov nr. 527 af 12. juni 2009 og lov nr. 1384 af 21. december 2009, fastsættes:

Kapitel 1

Krav til måling og målere af udledningen af kvælstofoxider (NO_x)

§ 1. Dette kapitel finder anvendelse på virksomheder med anlæg, der er omfattet af § 1, stk. 2, i lov om afgift af kvælstofoxider, og som dermed har pligt til at måle udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding.

Stk. 2. Dette kapitel finder endvidere anvendelse på virksomheder med anlæg, der i medfør af lovens § 1, stk. 3, foretager frivillig måling af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding.

§ 2. Virksomheder med anlæg omfattet af lovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, skal måle udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding ved AMS måling (Automatisk Målende System) og skal opfylde de krav til målingen, der følger af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 808 af 25. september 2003 gældende for nye anlæg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Affaldsforbrændingsanlæg i virksomheder, der er omfattet af lovens § 1, stk. 2, nr. 3, skal måle udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding ved AMS måling (Automatisk Målende System) og skal for disse anlæg opfylde de krav til målingen, der følger af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 162 af 11. marts 2003.

Stk. 3. Virksomheder med anlæg, der enten har pligt til at måle eller frivilligt foretager måling af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, skal etablere AMS flowmåling, således at udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding kan beregnes på kontinuerlig basis. Virksomheder med anlæg, hvor der anvendes homogene brændsler, og som har en kontrolleret og kalibreret brændselsmåling og en AMS iltmåler, kan for disse anlæg anvende en kontinuerlig flowberegning frem for at etablere en AMS flowmåler. Beregning af NO_x udledningen skal ske med samtidige værdier (maksimalt 1 times værdier) af henholdsvis flow og NO_x koncentration.

Stk. 4. AMS målere der opfylder "performance criteria" i DS/EN 15267-3 eller tilsvarende standarder, vil kunne anvendes. Andre målere kan anvendes, hvis de med hensyn til kvalitet og nøjagtighed svarer til ovennævnte målere.

Stk. 5. Virksomheden skal kvalitetssikre og kalibrere NO_x AMS efter DS/EN 14181.

Stk. 6. Virksomheden skal kvalitetssikre og kalibrere flow AMS efter principperne i DS/EN 14181:

- 1) QAL2 består af mindst 15 målinger fordelt over mindst én dag og mindst 2 driftområder. AST består af mindst 5 målinger,
- 2) kvalitetskravet sættes til 10 % af måleområdet (120 % af højeste flowværdi)),
- 3) som referencemetode ved kalibrering og kontrol benyttes DS/ISO 10780.

Ved nyinstallation af flow AMS testes installation og målested i henhold til DS/EN 15259.

Stk. 7. Virksomheder med anlæg, der udleder NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, kan måle udledningen ved hjælp af en anden metode, der giver en tilsvarende sikkerhed for, at målingen af den udledte mængde af NO_x, regnet som NO₂-ækvivalenter, bliver som ved AMS-målingen. Den alternative metode skal kvalitetssikres og kontrolleres efter samme regler som angivet for AMS måling, i det omfang det er teknisk muligt. Virksomhedens regnskab skal indeholde en beskrivelse af den anvendte målemetode, der danner grundlag for opgørelsen af afgiften. Told- og skatteforvaltningen kan forlange, at

et laboratorium akkrediteret til at foretage sådanne målinger bekræfter, at den anvendte metode, herunder kvalitetssikringen m.m., giver en tilsvarende sikkerhed som ved AMS måling. Udgiften hertil afholdes af virksomheden.

Stk. 8. Virksomheden skal kunne dokumentere resultatet af de gennemførte målinger af udledningen af NO₂-ækvivalenter, føre regnskab over mængden af NO₂-ækvivalenter, der er udledt til luften, samt dokumentere målemetoden for den udledte mængde og den beregnede afgift.

Stk. 9. Virksomheder med anlæg, der i medfør af lovens § 6, stk. 1, opgør den afgiftspligtige mængde som mængden af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding registreret på virksomhedens målere i afgiftsperioden, kan i perioden 1. januar 2010 til og med 30. juni 2010 opgøre den afgiftspligtige mængde på anden vis end ved måling i medfør af loven. Det er en betingelse, at det kan godtgøres, at anlægget ikke er i stand til på fornøden vis at foretage måling af udledningen i medfør af loven i den angivne periode. Det er ligeledes en betingelse, at der kan fremlægges anden dokumentation for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde end måling i medfør af loven, og at det sandsynliggøres, at afgiftsbetalingen ikke er mindre, end den ville være ved måling i medfør af loven. Den angivne periode kan efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen forlænges med op til 10 måneder, hvis det kan godtgøres, at der i særlige situationer foreligger tvingende grunde hertil.

§ 3. I tilfælde af defekte målere, reparation af målere eller lignende af varighed mellem 1 time og 14 dage svares der afgift af den højst målte timeværdi for udledte NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, der er registreret i den seneste uge, hvor der er foretaget måling under normalt forekommende maksimalt last.

Stk. 2. Overstiger perioden, hvor måleren er ude af drift 14 dage, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen herom.

§ 4. For anlæg i virksomheder, der enten har pligt til at måle eller frivilligt foretager måling af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding, skal der føres journal over samtlige målinger, herunder henvisning til målerudskrifter eller anden tilsvarende dokumentation. Journalen skal også indeholde oplysninger om kalibrering, eftersyn, reparation, udfald og andre forhold, der er af betydning for målingen. Der skal endvidere føres regnskab over andre forhold, der direkte eller indirekte har indflydelse på beregningen af den samlede mængde udledning af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding.

Stk. 2. Virksomheden skal for hver afgiftsperiode kunne dokumentere, hvorledes den udledte mængde af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding er beregnet samt afgiften heraf. Regnskabet skal tilrettelægges på en sådan måde, at der kan føres kontrol for afgiftens erlæggelse.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen vil som led i kontrolforanstaltninger kunne forlange at måleprocedure, målemetode og måleudstyr verificeres af et eksternt laboratorium akkrediteret til at foretage sådanne målinger. Udgiften hertil afholdes af virksomheden.

Kapitel 2

Godtgørelse af afgiften

§ 5. Dette kapitel finder anvendelse på virksomheder med anlæg, som kan opnå godtgørelse af afgiften af kvælstofoxider efter lovens § 9.

§ 6. For nye eller for eksisterende anlæg, der enten har eller fremadrettet får foretaget tiltag, hvorved udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften begrænses, kan der ydes godtgørelse efter lovens § 9. Godtgørelsen svarer til differencen mellem på den ene side den i bilag 1 angivne emissionsfaktor i forhold til indfyret brændsel og anlægstype og på den anden side anlæggets dokumenterede emissionsfaktor for det pågældende indfyrede brændsel sat i forhold til den i bilag 1 angivne emissionsfaktor og herefter multipliceret med den samlede afgiftsbetaling for det pågældende indfyrede brændsel for den periode, som der anmodes om godtgørelse for. Godtgørelse kan alene ske, når anlæggets dokumenterede emissionsfaktor

enten ligger mere end 20 pct. under emissionsfaktoren i bilag 1, eller den årlige emission ligger mindst et ton under den til emissionsfaktoren i bilag 1 svarende emission.

Stk. 2. Virksomheder med anlæg, hvor udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften begrænses, skal i virksomhedens regnskabsmateriale have dokumentation for, at udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften er begrænset i overensstemmelse med stk. 1, samt kunne dokumentere beregningsmetoden for reduktionen af afgiftsbetalingen og den beregnede afgift. Dokumentationen for udledning under de faktiske forhold kan bestå af en eller flere af følgende former for dokumentation:

- 1) En garanti for niveauet for udledningen af NO₂-ækvivalenter fra leverandøren af det pågældende anlæg, reduktionsudstyr eller serviceydelse, som begrænser udledningen af NO₂-ækvivalenter,
- 2) målinger med miljømæssigt formål foretaget ved afleveringen af det pågældende anlæg, reduktionsudstyr eller serviceydelse, som begrænser udledningen af NO₂-ækvivalenter,
- 3) de seneste afrapporteringer i overensstemmelse med den gældende miljølovgivning.

Stk. 3. I de tilfælde hvor miljølovgivningen periodisk kræver målinger, der gennemføres under hensyn til miljøgodkendelser og gældende miljølovgivning, skal de seneste miljøafrapporteringer indgå som en del af dokumentationsgrundlaget for opgørelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan forlange, at begrænsningen af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften dokumenteres ved en stikprøvemåling foretaget under driftsforhold svarende til de, som var gældende for den afgiftsperiode for hvilken, der anmodes om godtgørelse. Udgiften hertil afholdes af virksomheden.

Stk. 5. Opgørelsen af godtgørelsen sker årligt baseret på betaling af afgift i kalenderåret. Anmodning om godtgørelse skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter udløbet af kalenderåret.

Kapitel 3

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 7. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, med mindre højere straf er forskyldt efter lovens § 21, stk. 2,
- 2) overtræder § 2, stk. 5, 6, 7, eller 8, § 3, stk. 2, eller § 4 eller
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 6, stk. 4.

Stk. 2. Bestemmelserne i lovens § 21, stk. 4, og § 22 finder tilsvarende anvendelse.

§ 8. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2010.

Skatteministeriet, den 21. december 2009

KRISTIAN JENSEN

/ Lene Skov Henningsen

Emissionsfaktorer g NO_x/GJ

Brændsel og anlægstype	g NO _x /GJ ved dagtemperatur	g NO _x /GJ ved 15°C
1. Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	50	50
2. Anden gas- og dieselolie	50	50
3. Svovlfri dieselolie	50	50
4. Fuelolie	140	
5. Fyringstjære	140	
6. Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	50	50
7. Anden petroleum	50	50
8. Autogas	140	
9. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie og anvendes som motorbrændstof	140	
10. Anden flaskegas og gas, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie	40	
11. Naturgas, dog ikke til motorer	40	
12. Naturgas til motor (inklusive stationære)	140	
13. Kul, koks, brunkul orimulsion og petroleums-koks	100	
14. Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	50	50
15. Blyfri benzin (blyindhold højest 0,013 g/l)	50	50
16. Kul, koks, brunkul orimulsion og petroleums-koks.	100	
17. Biogas og andet flydende VE til motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kW	250	
18 Biogas og andet flydende VE til andet end motor i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kW	50	
19. Halm og træ i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kW	90	
20. Træflis i store anlæg med en indfyret effekt på over 1000 kW	100	